

Henhold til § 9 i Lov Nr. 498 af 28. September 1918 oppebaaret et Dyrtidstillæg, der har udgjort 25 pCt. af Pensionen, for saa vidt denne er 2000 Kr. eller derover, 30 pCt. forsaavidt denne er mellem 1000 og 2000 Kr., 35 pCt. for saa vidt denne er mellem 700 og 1000 Kr. og 40 pCt., forsaavidt den er under 700 Kr.; det absolutte Mindstebeløb er dog 240 Kr. Desuden har Pensionisterne været delagtige i det i Henhold til Lov Nr. 447 af 4. August 1919 udbetalte overordentlige Tillæg, der udgjorde 50 pCt. af Pensioner paa indtil 1000 Kr. og for større Pensioner relativt mindre, efter Pensionens Størrelse stigende Beløb, saaledes at det for Pensioner paa 6000 Kr. naaede 780 Kr.

Som det er udtalt i Lønningskommissionens Betænkning (S. 121) er der indenfor Kommissionen Enighed om, at der for de Pensionister, der er pensionerede i Henhold til den ældre Pensionslovgivning, og som nu faar Dyrtidstillæg til deres Pension, ikke kan ske en Ophævelse af de midlertidige Tillæg, uden at der træffes andre Foranstaltninger i Stedet derfor. Kommissionen fandt imidlertid, at de hertil sigtende Bestemmelser ikke havde deres rette Plads i Loven om Statens Tjenestemænd, men maatte formes som en særlig Lov. Kommissionen har i Overensstemmelse hermed udarbejdet foranstaaende Forslag til en saadan Lov.

Der er til Lønningskommissionen under 14. Februar 1918 indgivet et Andragende fra Pensionist-Landsforeningen om en Forhøjelse af Pensionen, »saaledes at den bliver bragt i Overensstemmelse med den Pension, der eventuelt vil blive udbetalt til Tjenestemænd, som opnaar at blive pensioneret efter den kommende nye Lønningslov«. Medens man fuldt erkender, at Dyrtiden, som det paapeges saavel i dette Andragende som i en Skrivelse af 1. Juni 1918 til Kommissionen fra pensionerede Embedsmænd, har bragt Pensionisterne i en meget vanskelig Stilling, og at Staten bør træde hjælpende til, maa man afvise Tanken om at ændre selve det Grundlag, efter hvilket hver enkelt Pension er beregnet. Det vil være praktisk talt ugørligt at beregne, hvad der efter de nye Pensionsregler vilde tilkomme de efter de tidligere Love pensionerede eller deres Enker, altsaa at omregne alle løbende Pensioner, og der vilde herved skabes et Præcedens for at give nye Lønnings- og Pensionslove tilbagevirkende Kraft, hvad man paa ingen Maade kan tilraade. En fuldstændig

Umulighed vilde en Omregning blive i Tilfælde, hvor en Stilling, svarende til den af Pensionisten i sin Tid beklædte, ikke længere findes.

Kommissionen mener, at der, saalænge Dyrtiden begrundes det, bør gives Tillæg til de løbende Pensioner og Understøttelser, i det væsentlige i Overensstemmelse med de Regler, der efter Loven om Statens Tjenestemænd er fastsat med Hensyn til Dyrtids- og Konjunkturtillæg til fremtidige Lønninger og Pensioner; dog finder man, at en Pensionist ikke bør have mindre i Pension og Tillæg i Kalenderaaret 1920, end han har haft i Kalenderaaret 1919.

Medens det saaledes er Kommissionens principielle Standpunkt, at selve de engang tilstaaede Pensioner ikke lader sig forandre, har man dog fundet det nødvendigt at gøre en Undtagelse herfra med Hensyn til de ganske smaa Pensioner og Understøttelser, der ydes Enker, Enkers Børn eller foreldreløse Børn, idet disse Pensioner, selv om de forhøjes med Dyrtids- og Konjunkturtillæg, og selv med Bestemmelsen i § 4 om, at ingen kan faa mindre Pension og Tillæg hertil i 1920 end han har faaet i 1919, dog maa forekomme utilstrækkelige til Underhold for de paagældende Enker og Børn; en Bestemmelse, hvorefter Enkepensionerne forhøjes til mindst 300 Kr. og Børnepensionerne til 100 Kr. er derfor optaget i Forslagets § 1.

Det har i Kommissionen været under Overvejelse at foreslaa en almindelig Forhøjelse af Pensioner og Understøttelser til Tjenestemænd, der er afskedigede paa Grund af Tilskadekomst i Tjenesten og til Enker efter Tjenestemænd, der er omkomne ved Udførelsen af deres Tjeneste eller afgaaede ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten. Man har dog næret Betænknelighed ved at fremsætte et saadant Forslag, men Kommissionen vil henstille, at der ved Bevilling paa Finansloven gives en Mulighed for at forhøje Pensionerne (Understøttelserne) til ubemidlede og fuldstændig uarbejdsdygtige Tjenestemænd, der er afskediget paa Grund af Tilskadekomst i Tjenesten, i Tilfælde, hvor disse Pensioner er særlig smaa.

Man har ved Formuleringen af, hvem dette Lovforslag skulde omfatte, benyttet tilsvarende Udtryk, som anvendt i Lov Nr. 498 af 28. September 1918, § 8 og i Lov Nr. 447 af 4. August 1919, § 5, derunder Udtrykket »Statstjenestemænd«. Da Lo-